UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 65

26 TEMMUZ 1990

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

ÖZDEN ÖĞRÜK'DEN
TELEPATİYA

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

İLBAN ERTEM

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

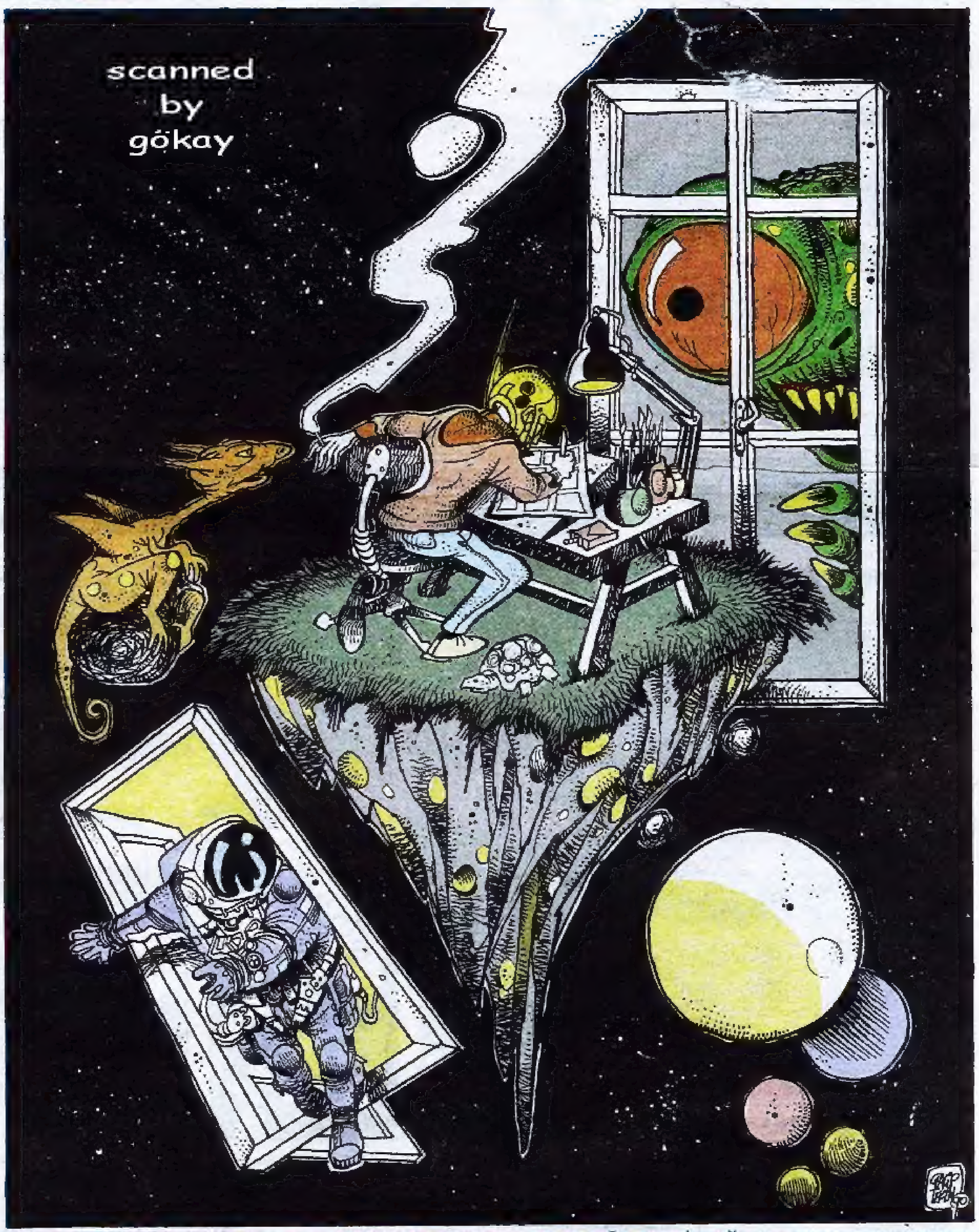

scanned by gökay

HALİL İNCESU • BÜLENT MORGÖK • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

Dıgıl
YIL: 2 SAYI: 65
26 TEMMUZ 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI : 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK : 13.000 TL. 12 AYLIK : 26.000 TL. TEL : 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

DEFİLE

Birçok çocuğun sokaklarda yarım pabuçla gezdiği, birçok baba ile oğulun pardösüyü ortaklaşa giydikleri ülkemiz, moda festivallerinden, defilelerden yana hayli zengindir.

Özellikle İstanbul, moda ve giyim kuşam trafiği bakımından oldukça yoğun. Defileler birbirini izliyor. Mankenin Fransız'ı gidiyor, İngiliz'i geliyor.

Şimdi sizlere anlatacağım hikâye de bu mankenlik denen dalga üzerine zaten.

Şu benim ağabeyim Oğuz Aral var ya, Oğuz Aral ...

Karikatürcülükten bağlama çalmaya, pandomimcilikten tiyatro-sinema yönetmenliğine, oyun yazarlığından çizgi film yapımcılığına kadar yapmadığı iş bırakmamıştır.

Bunlar tamam da. Beni de sürüklemiştir hep peşinden...

Önce beni sinema artisti yapıp şöhretimden yararlanmayı denedi yıllar önce, başaramadı. Sonra arkamdan itekleyip bir alay boyaya daha soktu beni.

Sonunda hain emellerini gerçekleştirip karikatürcü olmama neden oldu, rahatladı.

İşte aşağıda anlatacağım olay da, gene bir arkadan itekleme olayıdır.

1966 ya da 67 yılıydı. Anlı şanlı ve de ünlü kılık kıyafet kuruluşlarından biri, ülkede ilk defa danslı, müzikli, tiyatrolu vesaireli büyük bir defile hazırlıyordu.

Bu defilenin yönetim ve sahneleme işini de nereden sardıysa ağabeyim sarmıştı başına. Mankenleri çalıştırıyor, şovlar hazırlıyor, gösterinin her şeyi ile titizlikle uğraşıyordu. Bana da bu işin dekorlarını çizme görevini yıkmıştı.

Gösteriler Hilton Oteli'nde yapılıyordu. Ve suncu da kimdi biliyor musunuz? Halit Kıvanç. Tabii o zaman saçları daha koyu beyazdı.

Gösteriler birbirini izledi ve defilenin son günü, yani veda gösterisi dedikleri gün geldi çattı.

Herkes keyifliydi, son gün olduğundan ufak tefek sululuklar bile yapıyorlardı gösteri sırasında.

Ben o güne dek ekibe öyle pek sokulmamış, bazı provaları, bir iki kez de gösterileri izlemiştim.

İşte o son günde ilk defa kalktım kulise gittim. Hem ağabeyim ve diğer arkadaşlarla laflıyor, gösteriyi oradan izliyordum.

Kızlı erkekli mankenlerin biri girip biri çıkıyor, tıklım tıklım dolu salon alkıştan yıkılıyordu.

Bir ara mankenlerin üzerinde dolaştıkları o podyum denilen yer boş kaldı. Halit Kıvanç elinde mikrofon, kulise bakıyor, sahneye gelecek mankeni bekliyordu. İşte ne olduysa o zaman oldu.

Biri beni arkamdan sahneye itiverdi. Önce ne olduğunu anlayamadım. Ama bir baktım o podyum denen yerin ortasındayım. Ağzına kadar dolu salon bana bakıyor. Bu arada da alkışlamıyorlar mı?

Halit Kıvanç ağzı bir karış açık, o tutulması olanaksız olan dili tutulmuş, şaşkın şaşkın bana bakıyor.

İleri yürüsem bir türlü, geri kulise gitsem bir türlü. Podyumun ortalık yerinde öyle kazık gibi duruyorum. Bir ara arkama baktım. Ve beni iteni gördüm. Ağabeyimdi, bana eliyle yürü diye işaret ediyordu. İş anlaşılmıştı. Bu defa beni sözüm ona şaka ile karışık manken yapmaya uğraşıyordu.

Beni manken sanan salondakiler, ben öyle kazık gibi durunca alkışı keser gibi oldular. Ama Halit Kıvanç birden durumu anlayıp kendini toparladı:

Eliyle beni gösterip mikrofona, "Ve şimdi de huzurlarınızdaaaa... Yazlık, nefis bir kostümle manken Hüsamettin..." demez mi?

Allah'tan üzerimde temizce bir elbise var.

DEVAMI 4. SAYFADA

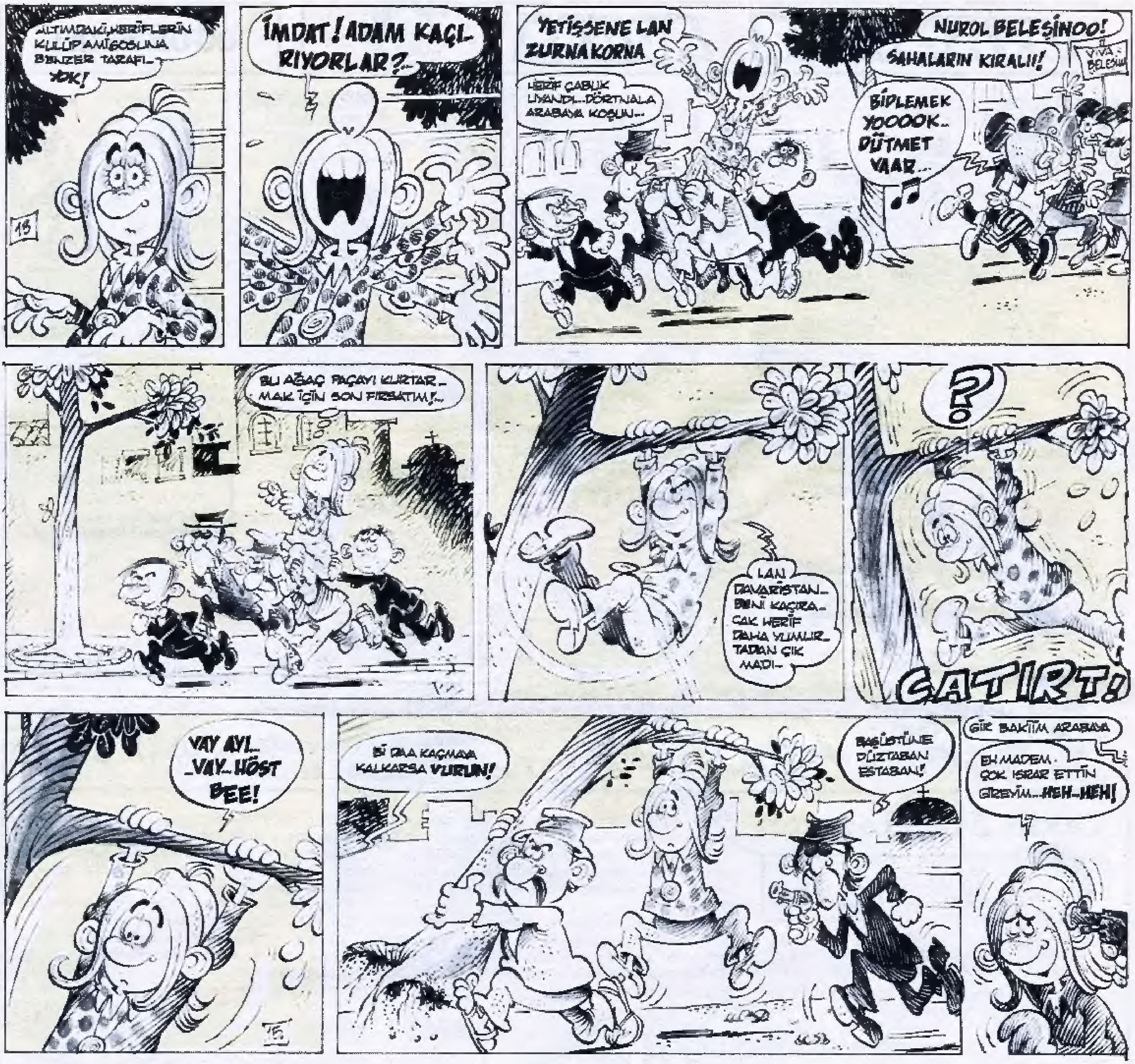

3. SAYFADAN DEVAM

Gerçi iki yıllık, ama tek elbisem olduğundan gözüm gibi bakıyorum. Yaz kış giydiğimden yazlık mı, kışlık mı onu da bilmiyorum.

Uzatmayalım, artık yapacak şey kalmamıştı.

Önce bir iki adım attım. Sonra bu iş bir an önce bitsin diye başladım koşmaya. Ve kan ter içinde bir tur atıp kulise döndüm.

- Çok iyiydin, dedi ağabeyim, çok iyiydin.

- Bu senin yaptığına şaka denmez ama, dedim öfkeyle. Ama iş bu kadarla da bitmedi.

Defile bitmiş salon boşalıyordu. Ben de yavaş yavaş sakinleşmiştim. Kuliste oturduğumuz odaya büyük giyim firmasının sahibi koşarak:

- Senin elbiseye müşteri çıktı, dedi.

Ben önce şaka yapıyor zannettim.

- Hemen çıkar elbiseyi diye devam etti. İzmirli, çok kıymetli bir müşterimizdir. Akşam uçağıyla İzmir'e dönüyormuş, elbiseyi biraz elden geçirip yetiştirmemiz lazım.

- Yahu bu gene şaka ise öyle çok komik değil. Ama ciddi ise olacak iş değil. Bir kere bu elbise iki yıllık. Sonra tutun ki, çıkardım. Buradan çıplak mı gideceğim?

- Olur mu öyle şey, dedi firma sahibi. İçeride defilede gösterdiğimiz yığınla elbise var. Git, en beğendiğini al giy sırtına. Hatta iki tane al... Yeter ki bu müşterimizi kırmayalım.

- Peki, dedim. Şimdi çıkın o zaman çıkarayım elbiseyi.

Sonra yan kapıdan çaktırmadan kendimi atıp kurtuldum ellerinden.

Bu arada ağabeyimi aradım ama nerelere saklandıysa, bulamadım.

İçinizde bu hikâyeye inanmayanlar varsa...

Doğru olup olmadığını Oğuz Aral'dan, Halit Kıvanç'tan, hatta yolları Beyoğlu'na düştüğünde o büyük mağazanın sahibinden öğrenebilirler.

Tahin Ahaly

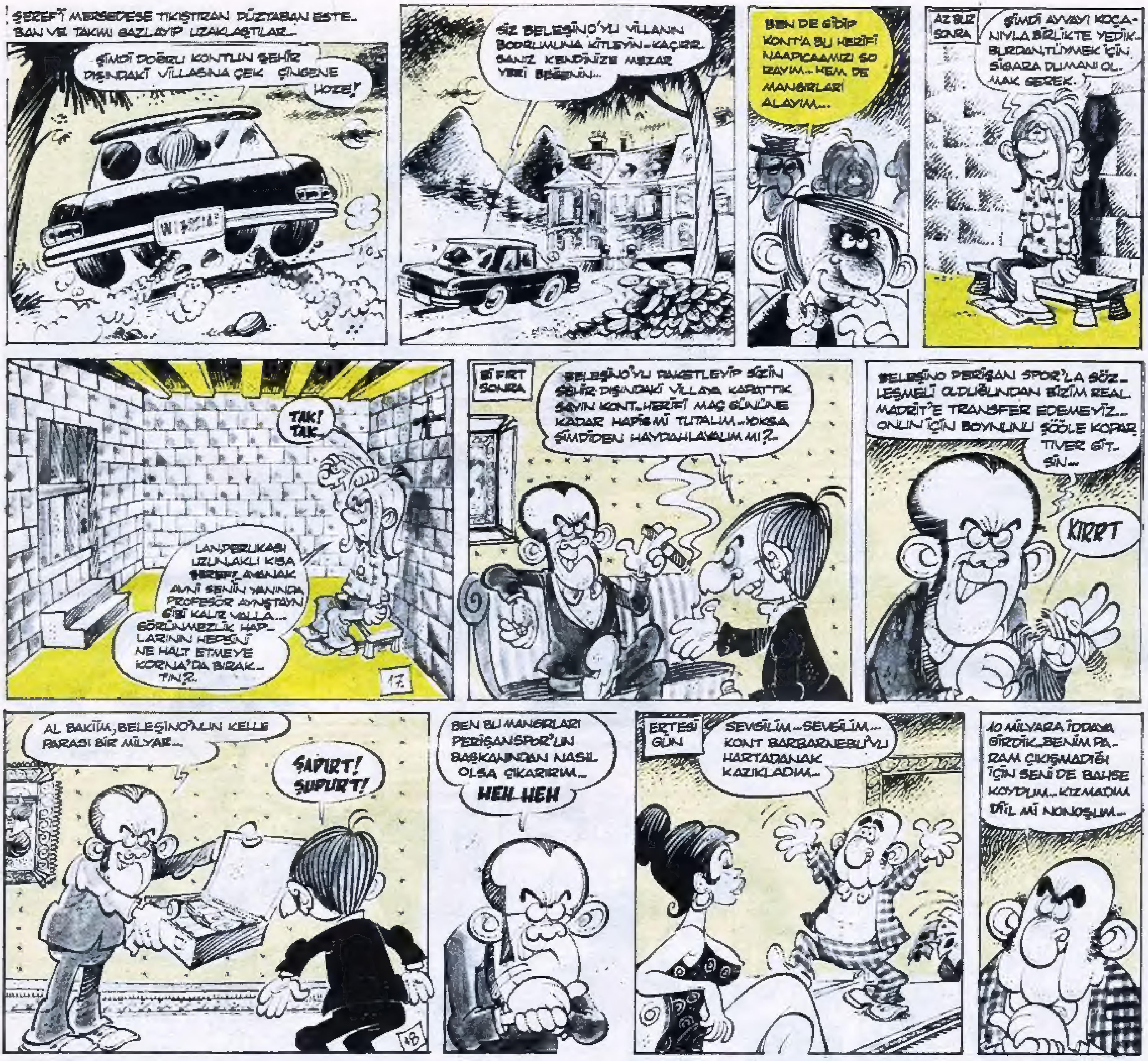

DEVAMI HAFTAYA

İBRAHİM SARI

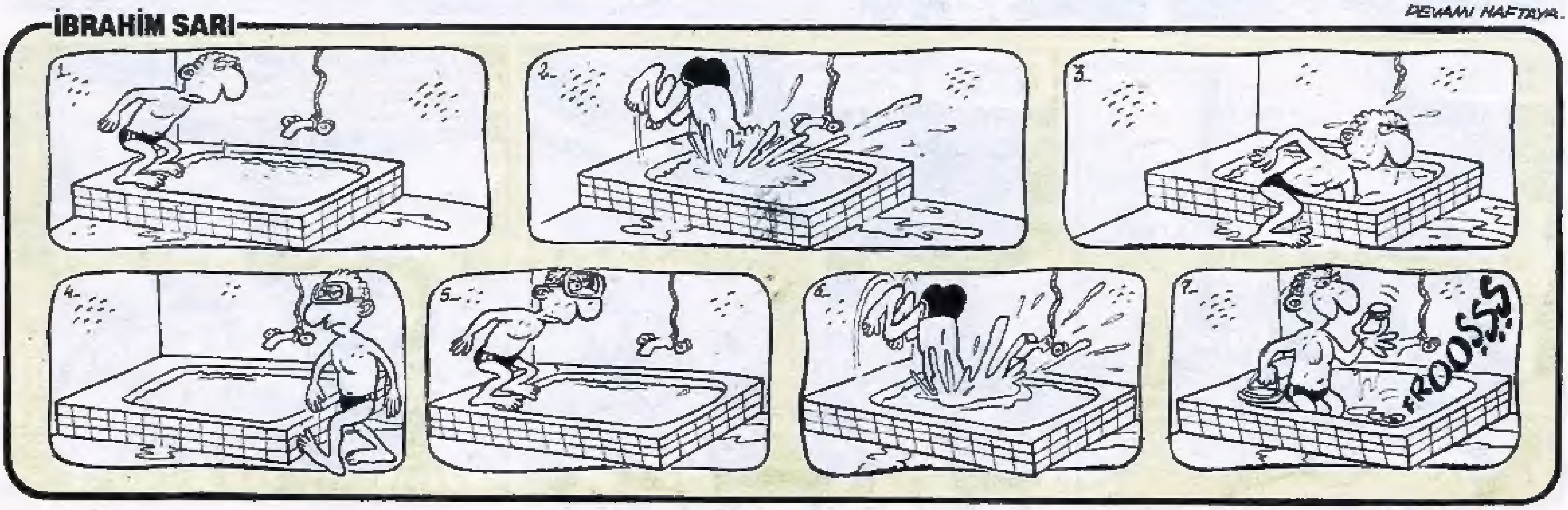

HAYALLER, OLANAKLARLA SINIRLIDIR

YAZAN: YILMAZ OKUMUŞ
ÇİZEN: BÜLENT MORGÖK

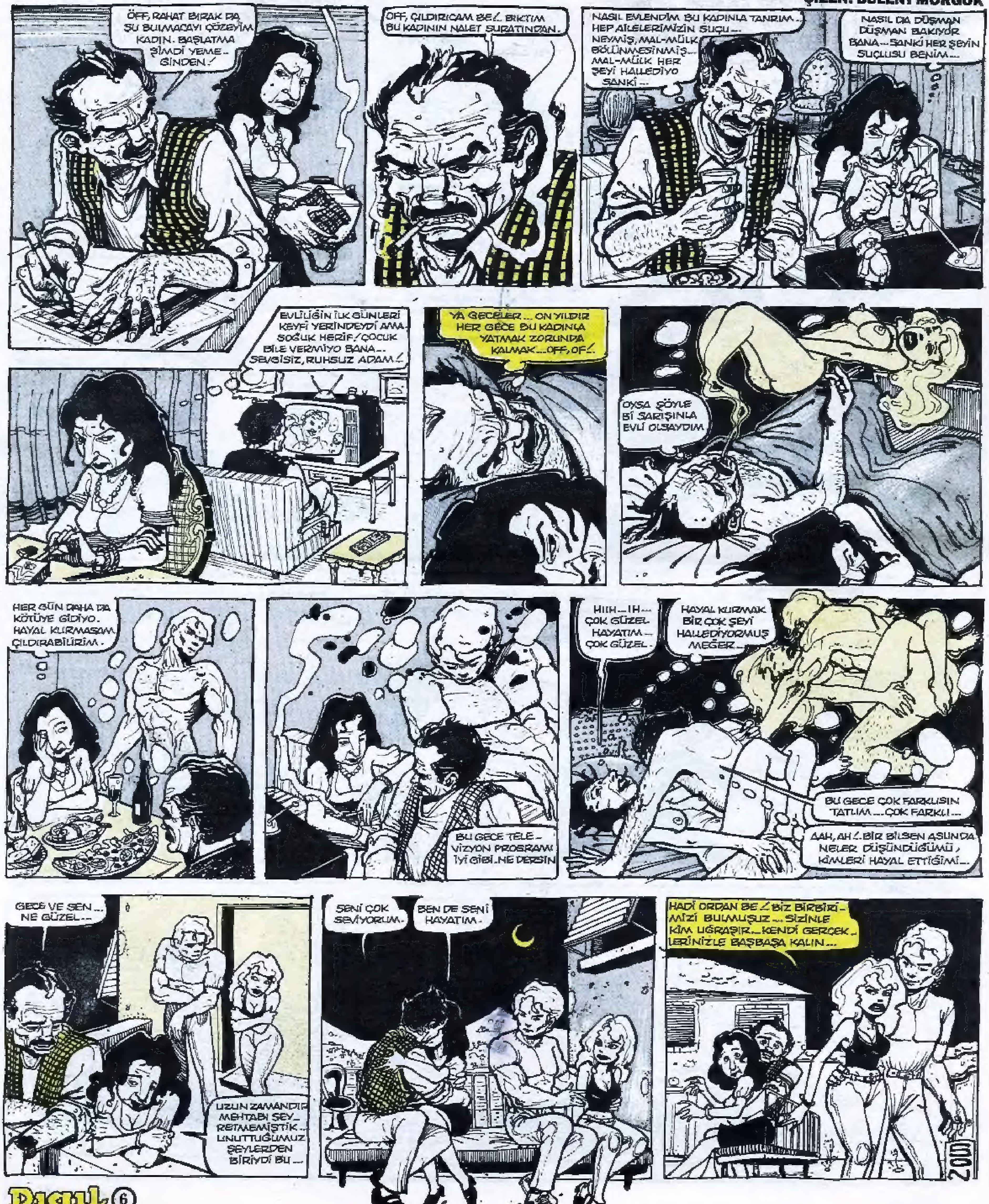

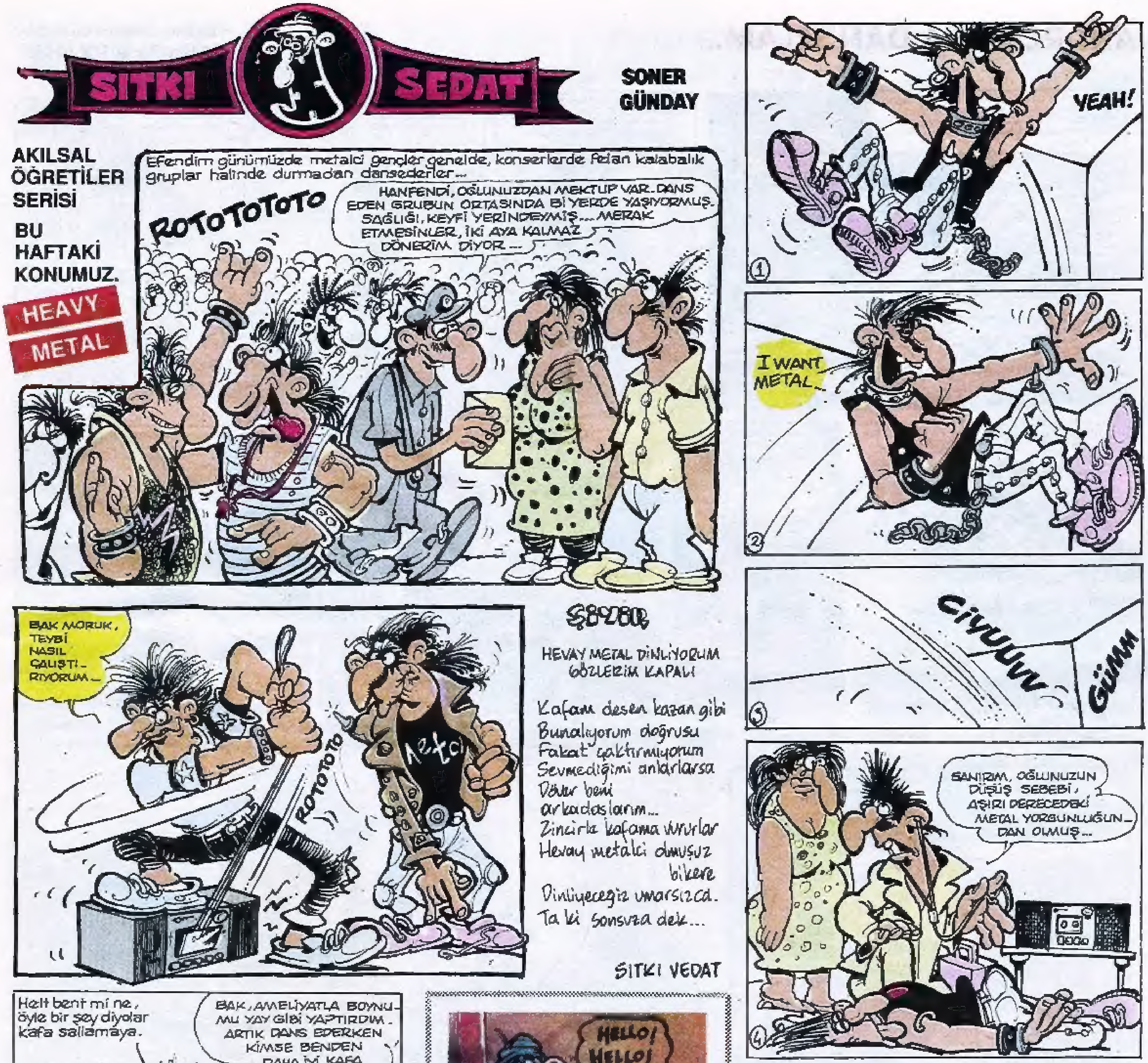

Hevi Metalcılık yaptığım yıllarda konserlerimde çekilmiş iki adet fotarafı sunarım size sevgili okurlarım. Baktıkça beni hatırlatır

ANDROMEDA'DAN SELAM...

Yazan: Servet GÜRBÜZ
Çizen: Tarık TOLUNAY

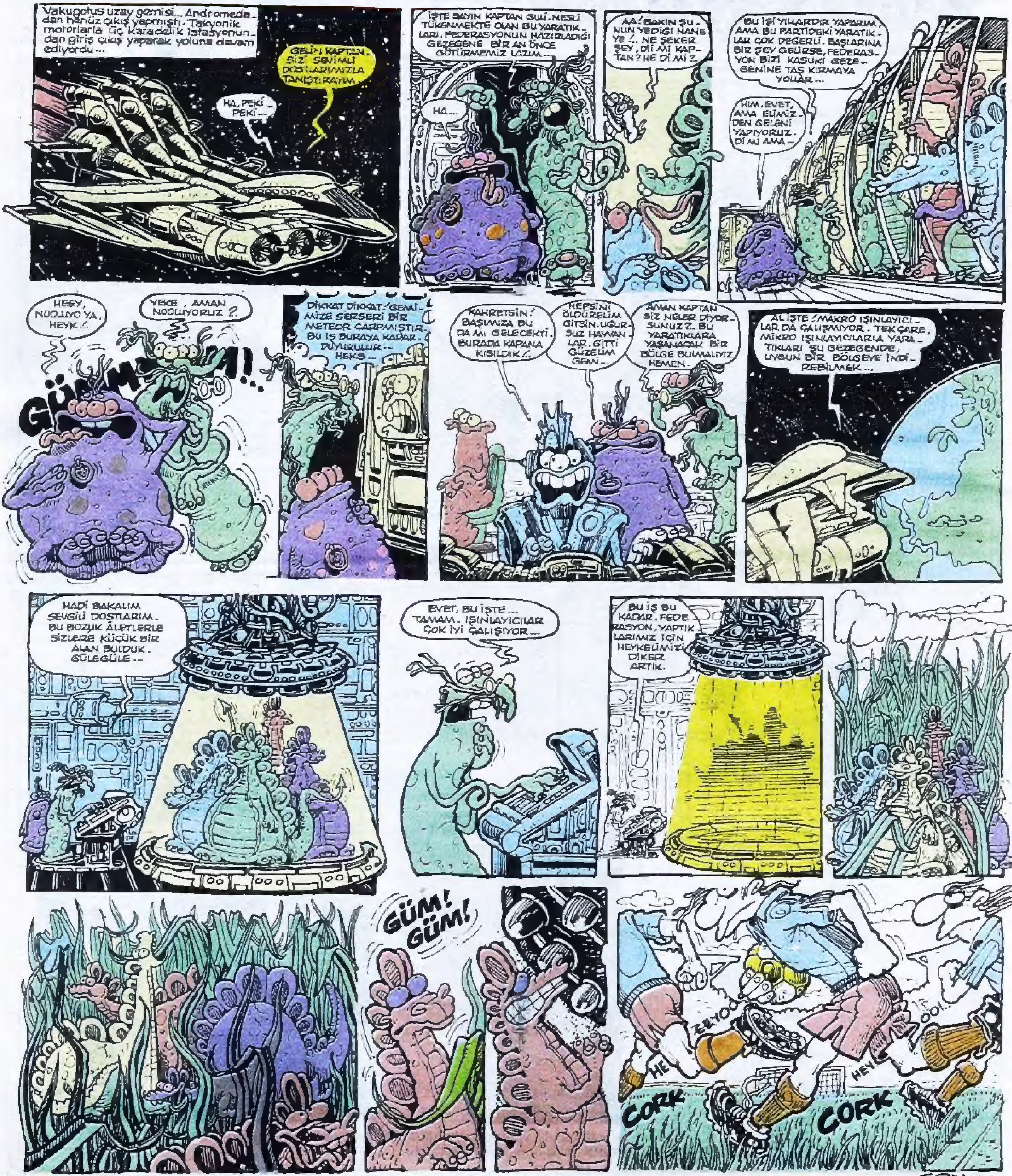

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – SEVKET

ÖZET

VAHAP, AİLESİ VE TURİST KIZLARLA BİRLİKTE EĞLENMEYE GİTTİĞİ TAVERNADA PATRONDAN SAHNEYE ÇIKMASI İÇİN TEKLİF ALMIŞTI...

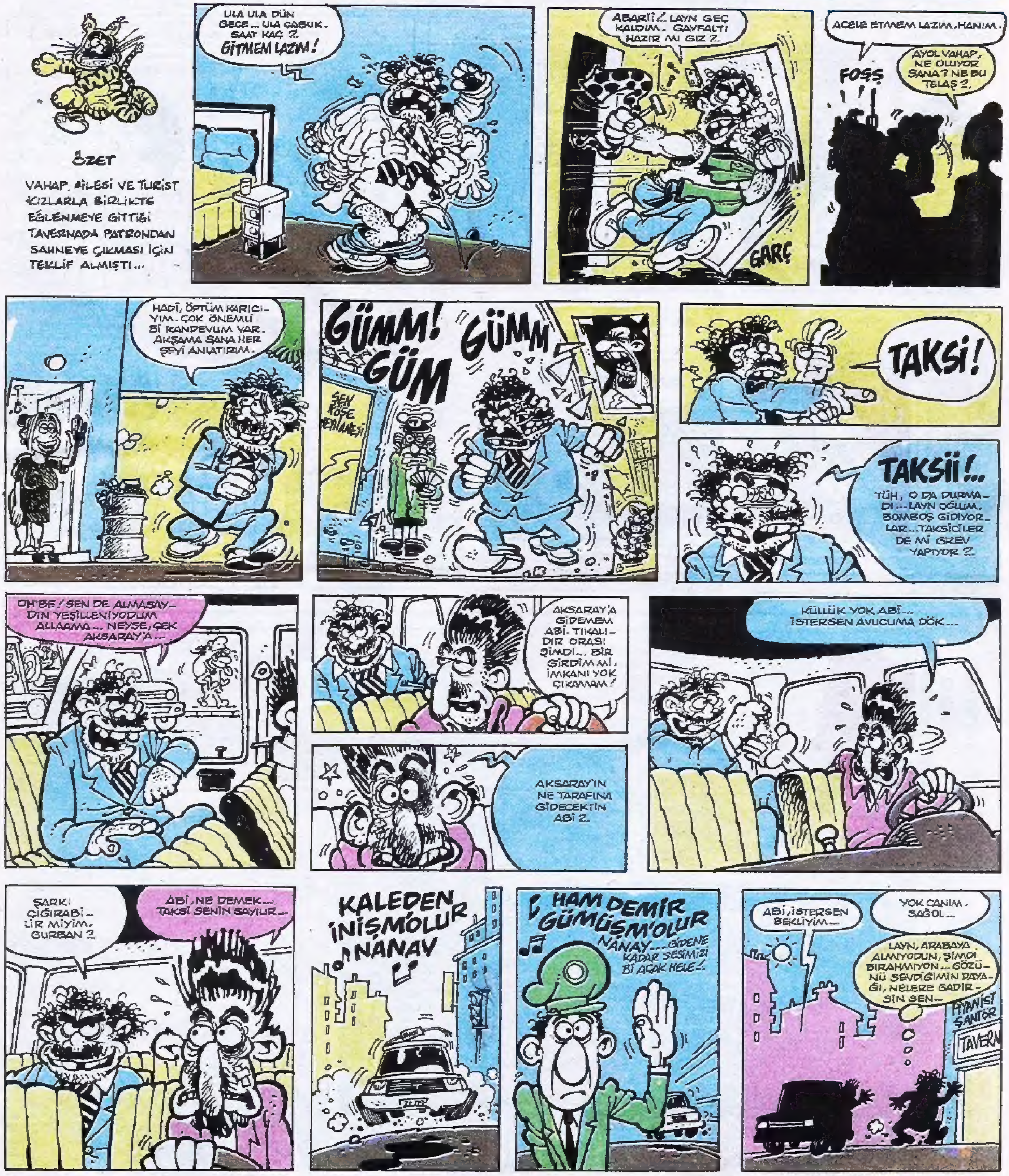

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

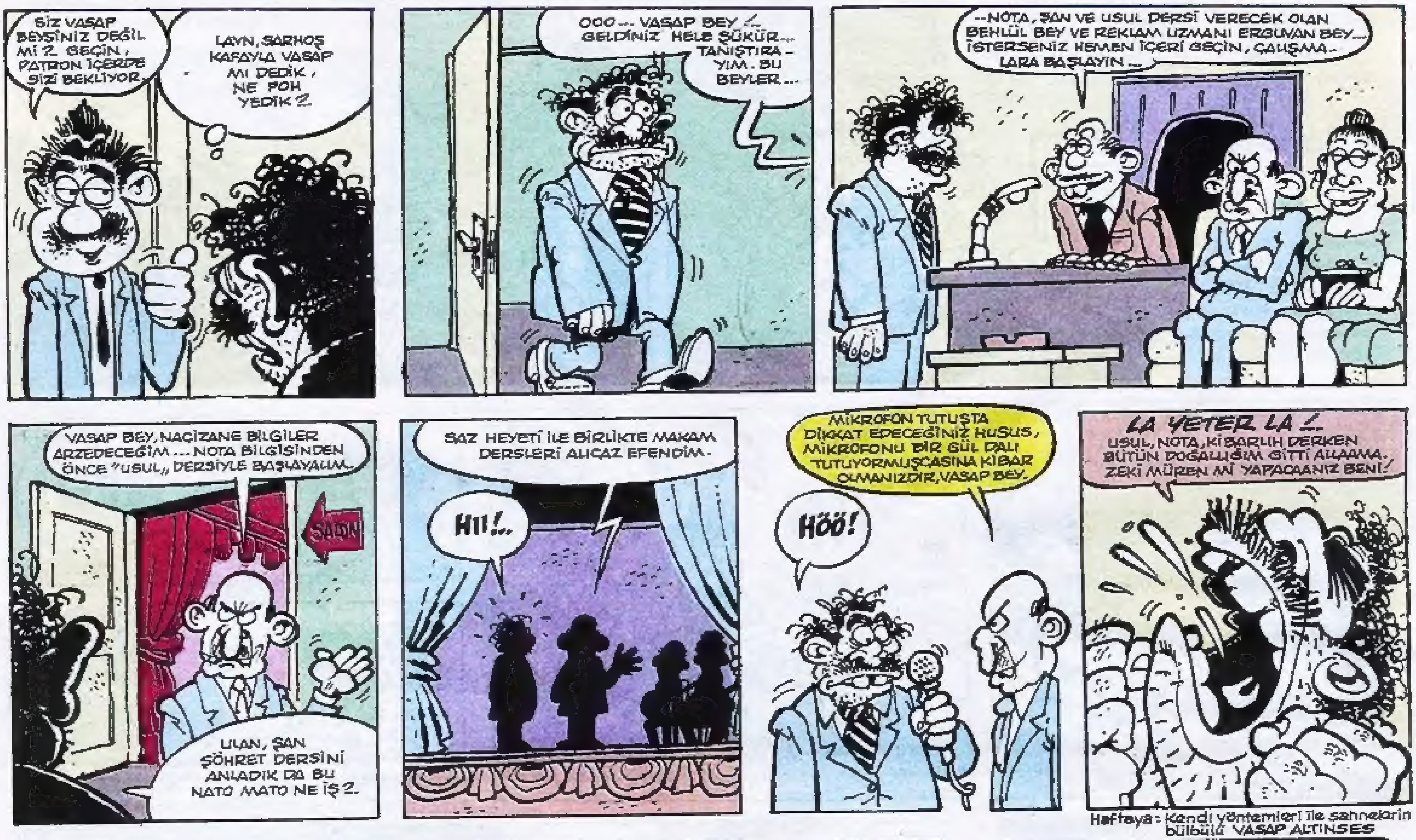

Haftaya: Kendi yöntemleri ile sahnelerin bülbülü VASAP ALTINSES

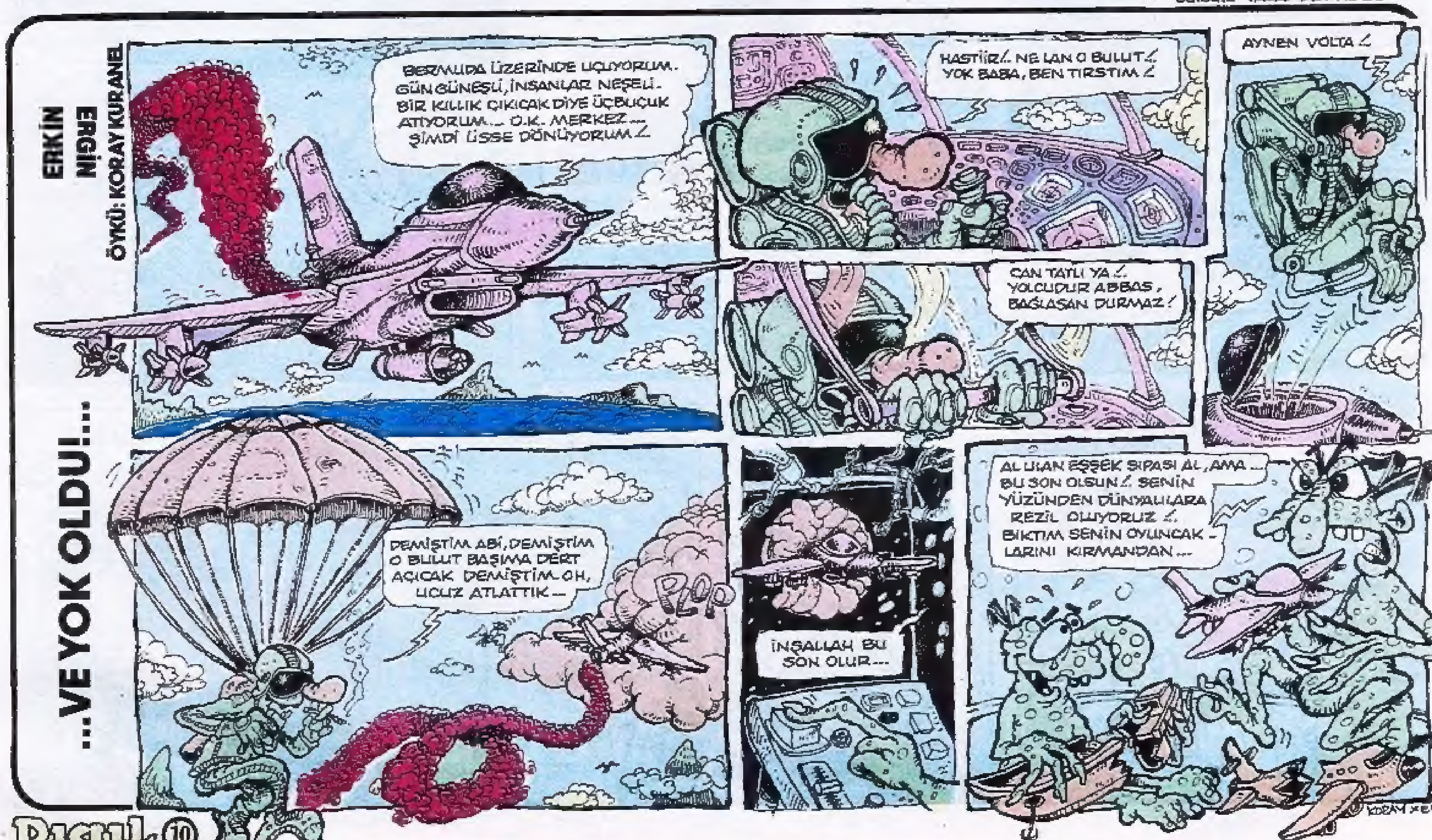

VOLKMAN

AYDIN GÜNDÜZ

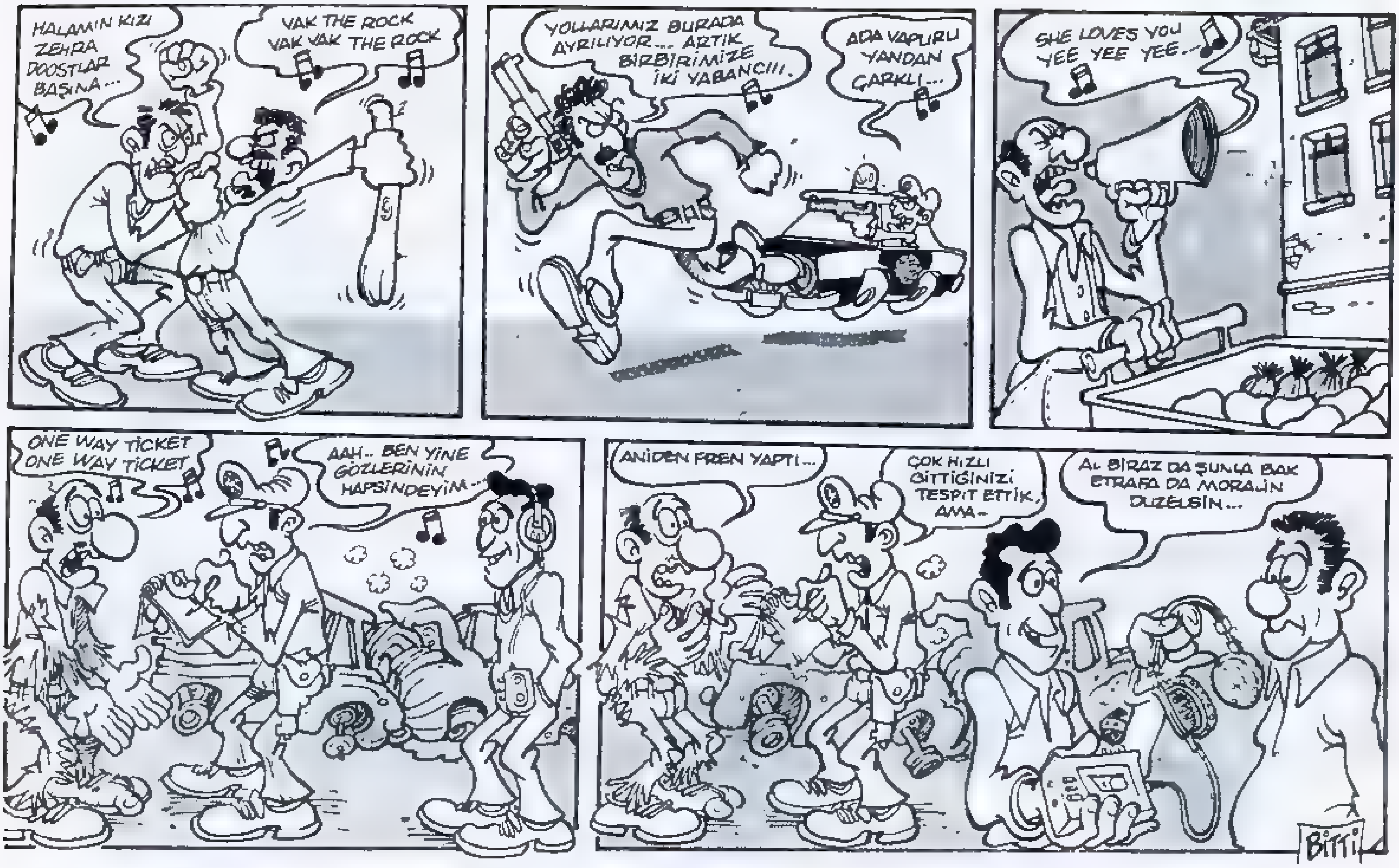

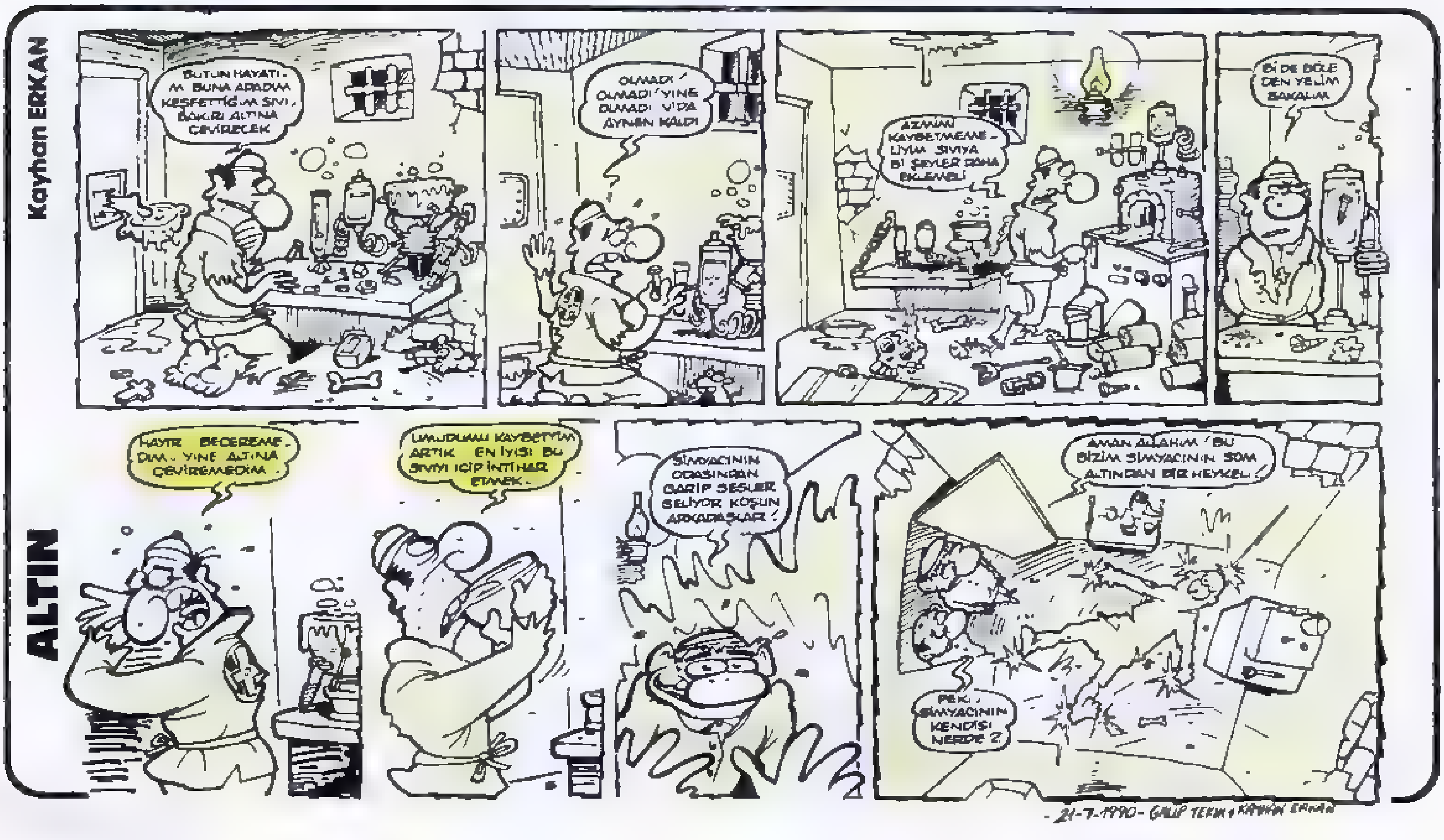

- 21-7-1990 - GALİP TEKİN + KAYHAN ERKAN

FLY NUMBER 747

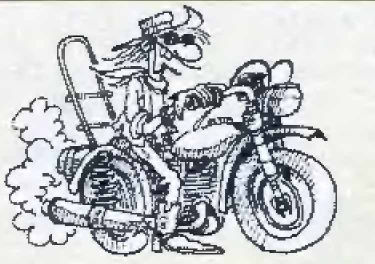

TAM GAZ GİDERKEN

-Sünnet mevsimi geldi. Sokaklar minyatür şehzateler, yerden bitme generaller ve pelerinli minik süpermenlerle doldu. Ama hepsi barışsever hiçbiri darbe yapmayı, yakıp yıkmayı düşünmüyor.

-Yaz... Hayat kuşum, canım, tropik aşkım. Son mektubuma verdiğin olumlu yanıt ve serin esinti, hatta büyük parçalı bulutlar bi damla su için bağrını tırmalayan biz İstanbul halkına büyük kıyak oldu. Güzellik yarışmaları izdihamı içinde bizde seni **"Mevsim Güzeli"** seçtik. Haadi, öptü... Bye...

MİNİ RÖPORTAJ

Bu hafta iki konuğa musallat olduk. Festivalin **"Pop Jazz"** reyonunun defolu mal muamelesi gören jet grubu **"Yellow Jacket's "** ve bu yıl iftihara geçen **"Tanita Tikaram"** hazretleri.

Dıgıl– Merabaa... Bu **"Yellow Jacket's"** ne anlama geliyo Bay Russel Ferrante.

Ferrante– Hep sarı ceket sanıyorlar. Evet sarı ceket ama merminin pirinç madeninden olan kovanına ABD'de **"Yellow Jacket"** denir...

Dıgıl– Davulcu Vilyam's kızılderililerin kovaladığı posta arabasının sürücüsü gibi davul çalıyosunuz. Davulcu arkadaşlara bi aabilik ne dersiniz.

Wilyams– Davul ve bass polisiye dizilerdeki iki New York'lu polis kadar atak ve refleksleri net olmalı. Basçısı iyi olan davulcu çabuk profesyonel olur. Davulun tonu ve zilce zenginliği de grubun ortak kararı olmalı...

Dıgıl– Mr. Mark Russo. Mikrofona yakın-uzak çalıp alto-sax'ı tenor gibi yutturuyorsun. Ama yemezler. Kıy paraya da al bi tenor.

Russo– Benim asabımı bozma. Sen ne anlarsın. Harmoni diye bişey var. Sen git bandoların borazancılarını dinle hadi hadi.

Dıgıl– İyi lan iyi. Basçı hey sen. Sen de iyisin aslında hepiniz iyisiniz de basın sesi azıcık daha yüksek olsaydı. Bi de sizin grubun şööle hatırlanıp ıslıkla çalınacak bi şarkıcı yok yaa...

Basçı– Evet azdı ama, belki senin oturduğun yer iyi diildi konserde bi diskimizi al dinle...

Şimdi de tekerleme isimli en iyi yerli, Tanita Tikaram...

Dıgıl– Neaber güzellik... Senle daha öncede konuşmuştuk taa. Ne zaman. Bak geldin milleti birbirine düşürdün. Biletlerin 1 ay önce tükendi. Havandan geçilmiyor. Nasıl iyi mi bööle ha...

Tanita– Bana ne oolum, Her gittiğim yerde bööle.

Dıgıl– Bi şey demedik kızım. Takma kafanı bizde iltifat yani bu tip laflar güyya. Herkez seni seviyo. Nasıl oldun böyle sımsıkı müzisyen.

Tanita– Sürekli çalışıyorum konser turnelerinde bile beste yapıyorum.

Dıgıl– Şarkıların birbirinden çok farklı diil. Sanırım fazla zor olmuyo.

Tanita– Ne diyosun be. Yemek listesi gibi bi repertuar mı bekliyodun yani.

Dıgıl– Amaan. Röportaj mı yapıyoruz. Eskrim maçı mı.

Tanita– Saldırgan olan sensin aslanım.

Dıgıl– Sen yorgunluktan sürmenaj yaklaşımlı bi stres yaşıyosun. Neyseki yüzüne gözüne sıçramamış taş gibi kızsın yani okuyuculara bi laf et.

Tanita– Bu herif gibi röportörlere kalmış müzikseverler. Sakın müzikten sıkılmayın. Bakın karşıma geçti ıslıkla bir şarkımı çalıyo. Herkeze sevgiler... Aaa... Bu herif hiç fena ıslık çalmıyo... Onu da sevin icabında.

YEDİNCİ VİTES

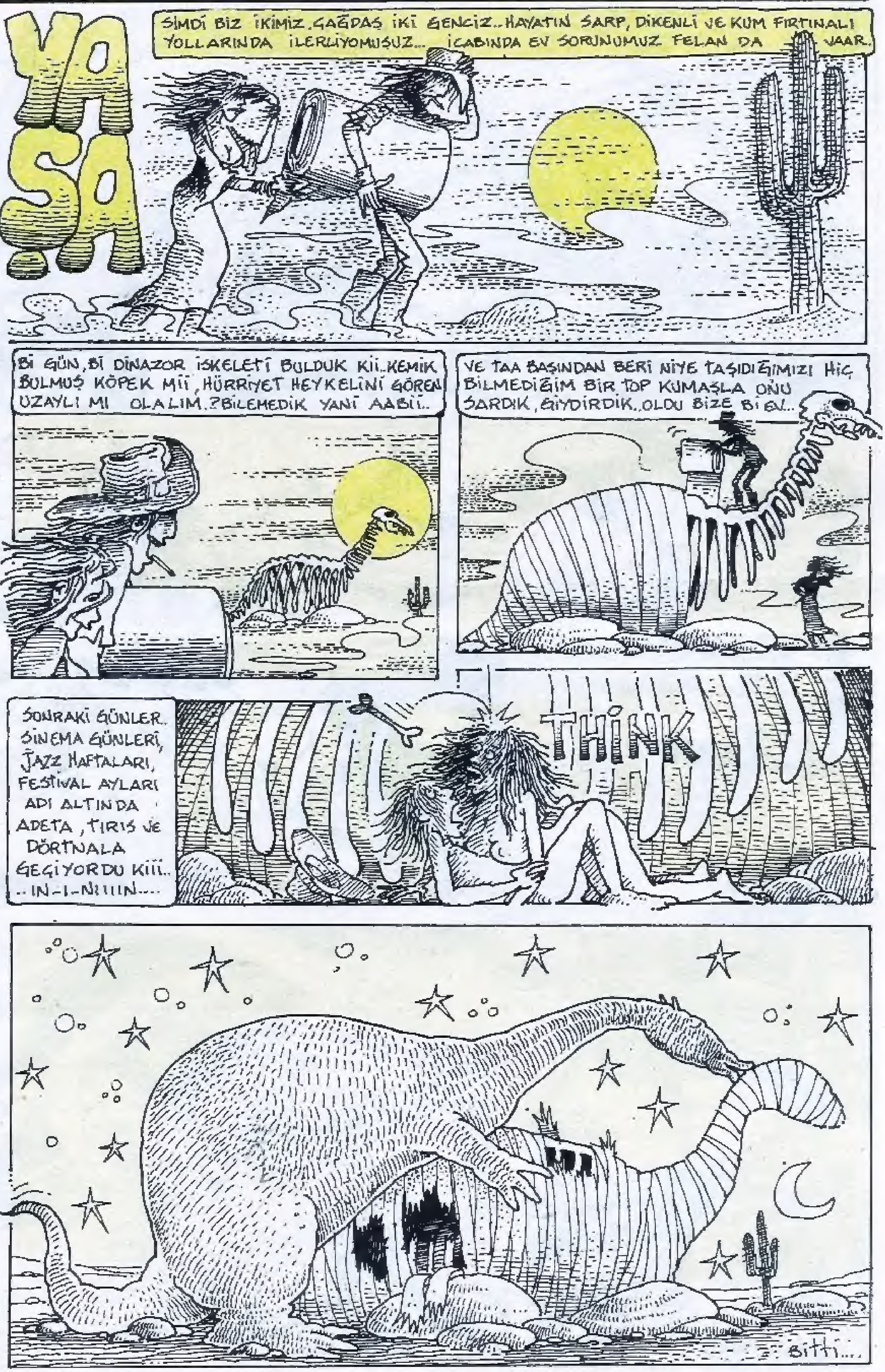

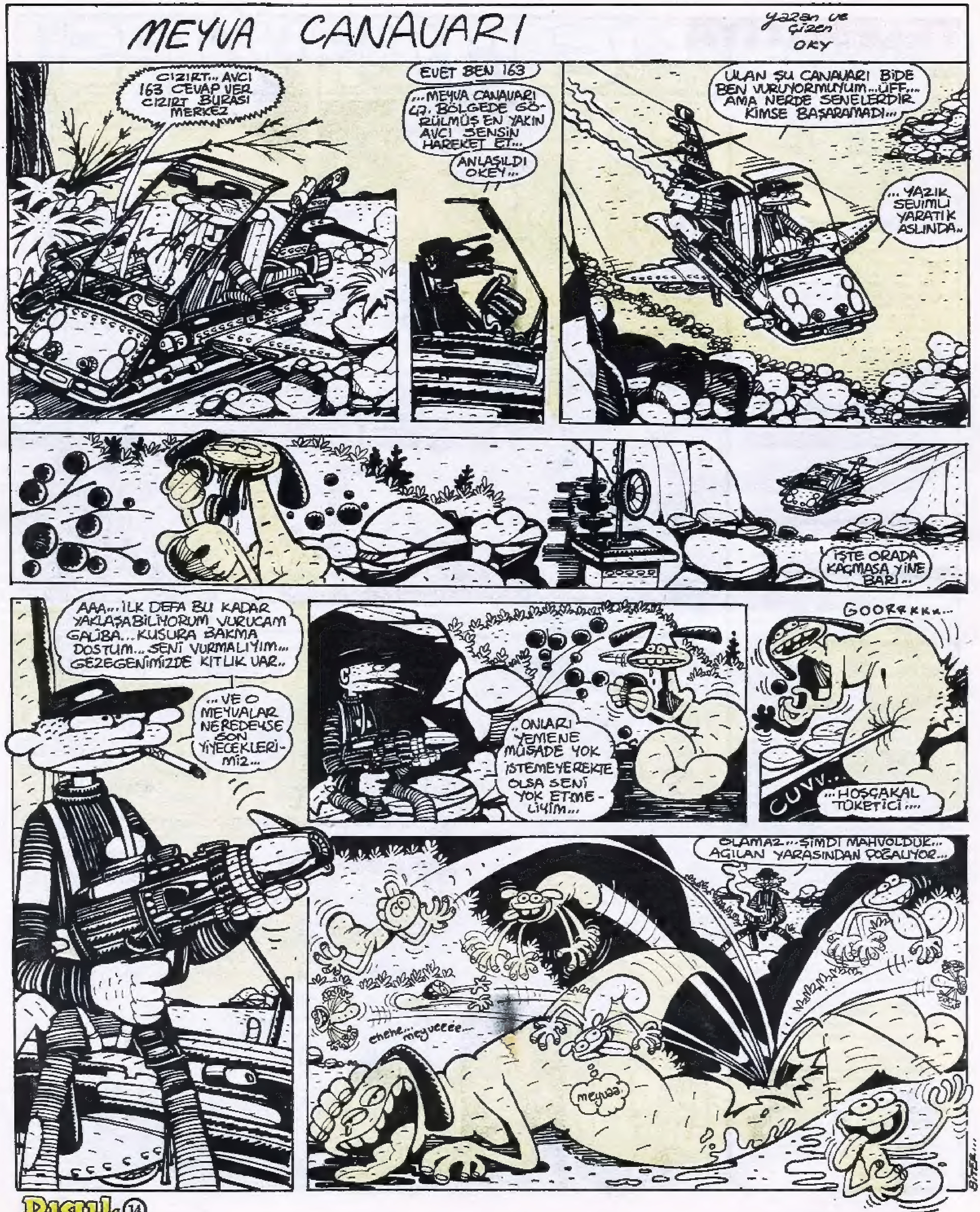
MEYVA CANAVARI
yazan ve çizen
OKY
CIZIRT... AVCI 163 CEVAP VER CIZIRT BURASI MERKEZ
EVET BEN 163
...MEYVA CANAVARI 47. BÖLGEDE GÖRÜLMÜŞ EN YAKIN AVCI SENSİN HAREKET ET...
ANLAŞILDI OKEY...
ULAN ŞU CANAVARI BİDE BEN VURUYORMUYUM...ÜFF... AMA NERDE SENELERDİR KİMSE BAŞARAMADI...
...YAZIK SEVİMLİ YARATIK ASLINDA..
İŞTE ORADA KAÇMASA YİNE BARİ...
AAA...İLK DEFA BU KADAR YAKLAŞABİLİYORUM VURUCAM GALİBA...KUSURA BAKMA DOSTUM...SENİ VURMALIYIM... GEZEGENİMİZDE KITLIK VAR..
...VE O MEYVALAR NEREDEYSE SON YİYECEKLERİMİZ...
..ONLARI YEMENE MÜSADE YOK İSTEMEYEREKTE OLSA SENİ YOK ETMELİYİM...
GOORRKKK...
CUVV...
...HOŞÇAKAL TÜKETİCİ....
OLAMAZ...ŞİMDİ MAHVOLDUK... AÇILAN YARASINDAN ÇOĞALIYOR...
ehehe... meyveeee...
meyvaa
BİTER...

TELEPATİYA

ÖZDEN ÖĞRÜK

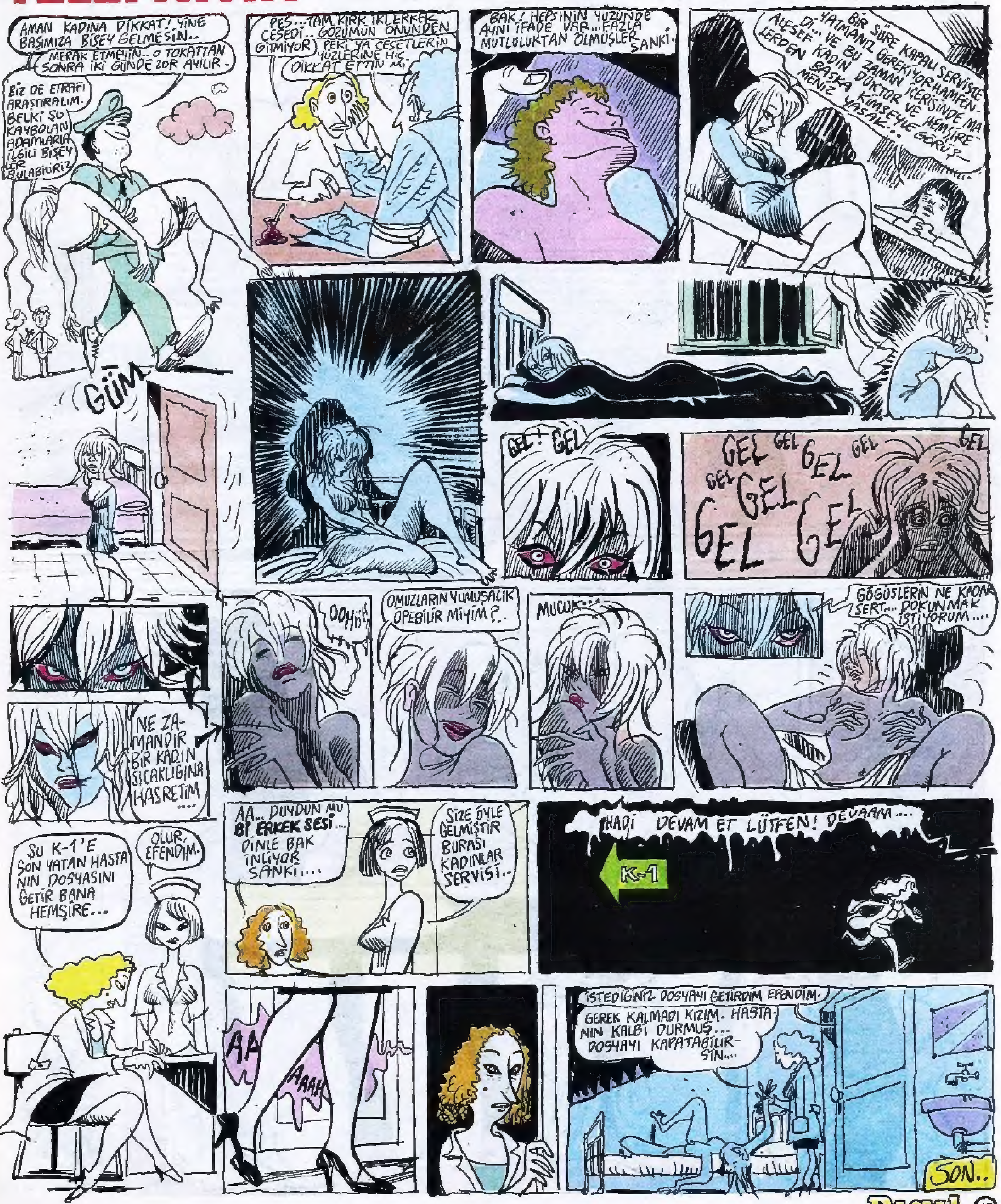

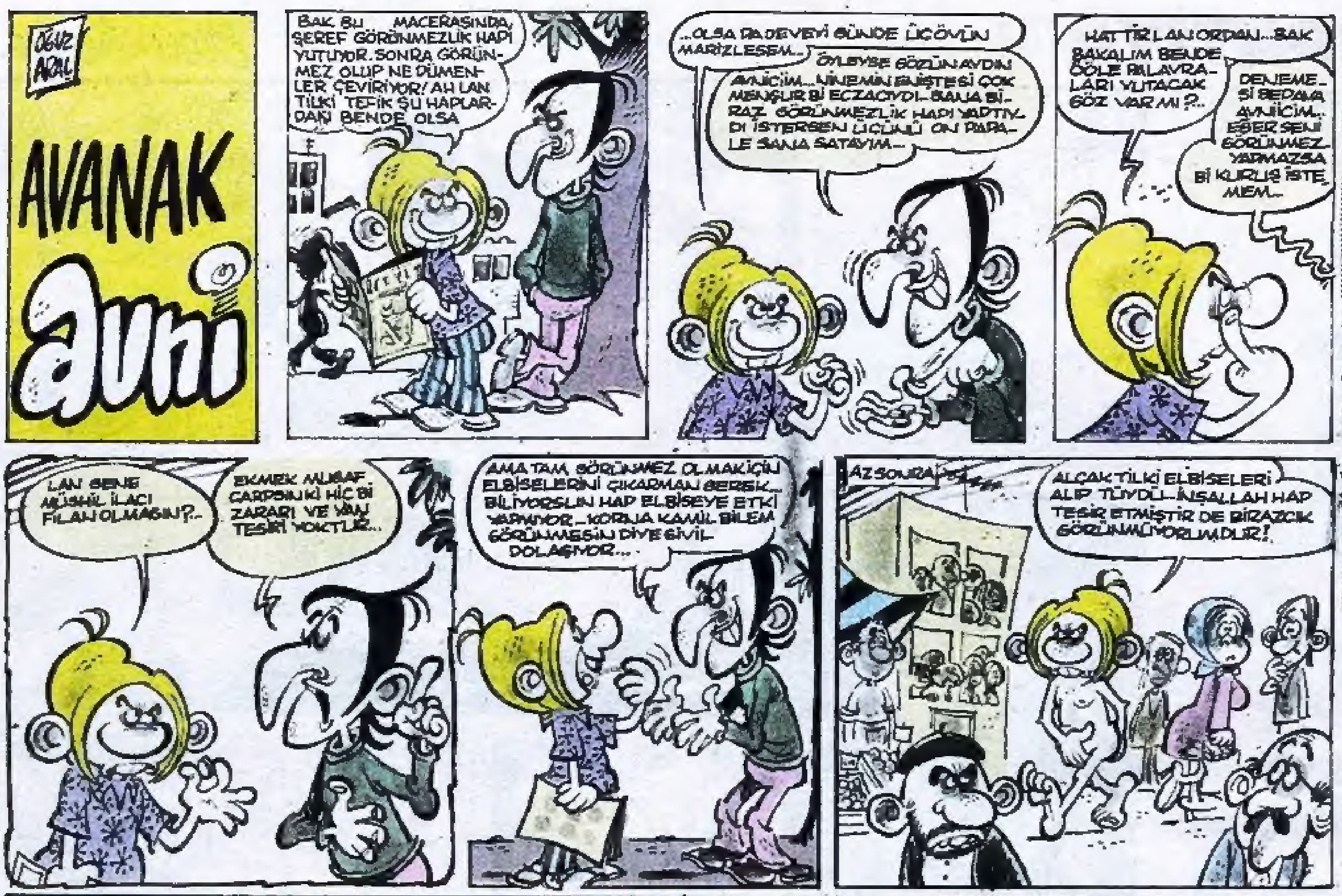

YANILSAMA VE GERÇEKÇİLİK

VE DALGAKIRAN (hıh...hıh...hı...)

Zafer TEMOÇİN
(SON İMPARATOR)